

XXVI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Tillæg til Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 om de militære Underklassers Pensionering.

(Afgiven af Folketingets Finansudvalg den 20de Februar 1895.)

Udvalget erkender Hensigtsmæssigheden af, at der udfærdiges Lovbestemmelser, der nærmere ordne Spørgsmaalet om, naar og i hvilken Udstrækning der kan tilstaaes Understøttelse til Børn af afdøde Mænd af de militære Underklasser, idet der derved skabes en større Ensartethed i disse Spørgsmaals Behandling og større Betryggelse for en tilstrækkelig grundig Undersøgelse af hvert enkelt Tilfælde.

Udvalget erkender ligeledes, at Staten har en større Opfordring til, og at der ogsaa i Almindelighed vil være større Anledning til at hjælpe Børn efter Mænd, der have tjent Staten i længere Tid og efterlade Enker i en mere fremrykket Alder, end Børn efter Mænd, der kun have tjent Staten i kortere Tid og maa forudsættes at efterlade Enker i en yngre og mere erhvervsdygtig Alder.

Udvalget kan derimod ikke anse det for heldigt at gøre denne Forskel gældende, saaledes som foreslaaet, igennem en ret stærkt varierende Størrelse for Hjælpen, idet man ikke finder, at det Beløb, som den hidtidige Praksis har fastlaaet, er saa stort, at det kan taale nogen væsentlig Nedsættelse, naar

Hjælpen overhovedet skal kunne mærkes. Man finder det derimod mere naturligt at etablere den foran nævnte Forskel ved at kræve Tilstedeværelsen af særlig Trang som Betingelse for, at Hjælpen kan gives til Børn efter afdøde Mænd, der kun have tjent Staten i kortere Tid.

Udvalget skal tilføje, at de inden denne Lovs Ikrafttræden paa de aarlige Finanslove bevilgede Understøttelser til Børn af afdøde Mænd af de militære Underklasser ikke paavirktes af denne Lov til Nedsættelse eller Forhøjelse, samt at der til dem, der allerede nyde saadan Understøttelse, selvfølgelig ikke kan tildeles en ny Understøttelse efter Reglerne i nærværende Lov.

I Henhold til foranstaaende Bemærkninger stiller Udvalget følgende

Ændringsforslag:

Til § 1.

1) 3dje Linie. I Stedet for „hvor Omstændighederne tale derfor“ sættes: „som Regel, naar ikke særlige Omstændigheder tale derimod.“